

عنوان مقاله:

روانشناسی مجتمع های مسکونی از نظر حس خلوت نمونه موردی مجتمع فرهنگیان بابلسر

محل انتشار:

کنفرانس سالانه تحقیقات در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیده نسترن مرتضوی - نویسنده مسوول: دانشجو، کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

فهیمه ایبسی نژاد - دانشجو، کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

مهسا فلاح - دانشجو، کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری،

خلاصه مقاله:

زندگی شهری دارای قوانین خاصی است که در عین فراهم نمودن رفاه و امکانات محدودیت هایی را نیز در بر خواهد داشت. باتوجه به رشد سریع جمعیت، متاسفانه شاهد بحران کمبود فضای شخصی و خلوت برای افراد در جامعه در رابطه با موضوع مسکن می باشیم. با ساخته شدن آپارتمان های کوچک با طبقات متعدد، به دلیل زیاد شدن جمعیت و نبود فضای کافی، شرایط جدیدی در زندگی انسان ها به وجود آمد که محدودیت هایی را ایجاد نمود. در این فضاها علاوه بر این که رضایت ساکنین مانند فضاهای پیشین که خانه هایی شخصی بودند فراهم نمی شود، به علاوه منوط به رعایت قوانین خاص و حقوق افراد دیگر است که به صورت مشترک از این فضاها استفاده می کنند نیز می شود. متاسفانه به علت فقدان رشد فرهنگ آپارتمان نشینی در ایران اغلب با مشکلات زیادی مواجه می شویم. به همین خاطر برای مرتفع کردن نیاز خلوت افراد به طراحی و ایجاد فضاهایی که بتواند با در نظر گرفتن روانشناسی مسکونی در برگیرنده این موضوع باشد نیازمندیم. برطرف کردن حس خلوت می تواند منجر به احساس امنیت، آرامش و خودشکوفایی انسان شود. این امر را می توانیم با بررسی و بهکار گیری بهینه فرهنگ، عوامل اقلیمی و روابط اجتماعی افراد به انجام برسانیم. در این مقاله با توجه به تحقیقات صورت گرفته از طریق مشاهدات میدانی و پرسشنامه از ساکنان یک مجتمع مسکونی انتخابی، سعی شده به بررسی موضوع خلوت و راهکارهایی برای دستیابی به آن در مجتمع های مسکونی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

روانشناسی، فرهنگ و اقلیم، مجتمع های مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422472>

